

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

XCI. Annulum Magdalena Christo suspendit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](#)

220 BALDVINI CABILLIAVI LIBER V.

Dextrâ approbatione sternuit probè:
Cur vox hiantem Magdalin frustrat metu,
Et muta plorat? obuius sedet lupus.

X C.

*Quid MAGDALENA scribat
in conuinio.*

LAETVS vbi madidas inuitat Iacchus ad aras
Conuiuam, & roseo scriptitat imbre sales,
Arguto Conuiua mero quid nescio surdum
Pingit, & humenti dicit in orbe notas.
Inspexi, tacito nota quid linat ebria Baccho:
Futile quid garrit scripta litura mero.
At tibi facundo quid scripturit vda Lyxo
Littera? tota files sicca: Lyæus abeit.
Quid tu sicca files? te siccus an ebriat error
Absque mero? quamuis sobria, tota mades.
Sed puris eeu Nympha mades abstemia lymphis,
Ilkita cui lacrymis littera scribit: AMO.

X C I.

*Annulam MAGDALENA
CHRISTO suspendit.*

ASPICIS anguineo lenteſcens orbe me-
tallum,
Candida cui puro lux adamante micat?
Munus id augustis pia Magdala dedicat aris:
Fida Deo vixit, vult quoque fida mori.
Annulus hic, quem Sponsa suo suspendit IESV,
Irruptæ fidei testis & obses-exit.

Magdali

Magdali solus Amor C H R I S T V s, dum vixit
 & idem
 Vt letō occubuit, Magdali solus Amor.

X C I I.

Imago MAGDALENAE ex Ambre.

M AGDALEAM viuo mihi pinge colore
 figuram.
 Quale decus Zeuxis Parrhasiusve parit:
 Sidereumque Dei vultu duc cælite vultum,
 - Vt Diuum archetypo Diua venusta fluat.
 Ducis Apelleo spirantia lumina succo.
 Aspexi: in tabulâ Diua renata sedet.
 FronTe nitet nix pura, micat coma concolor auro,
 Lumina purus onyx, labra pyropus habet.
 Magdalis hæc diâ simulans sub imagine Diuam,
 Cui tantum inuideat vel Charis ipsa decus.
 Me rapit in flamas rapidi facer ardor Amoris,
 Vt primum radij cor tetigere meum.

X C I I I.

P ALINODIA.

Imago MAGDALENAE ex Dolore.

V t Dolor has s̄esit de Magdali crescere tēdas;
 Hoc mihi pictor, ait, texe, retexe caput.
 Non oculos, non ora, genas non quāro, nec
 artus;
 Nec volo, vt h̄ic viuat æmula Diua Dex:
 Vnica, & hæc ingens sit lacryma tota, vel imber,
 Magdala; & h̄ic tantum flebilis humor eat.